

Taka je bila ta rokovnjaška zgodba, ki je naredila čast slovenskemu imenu. — Šmarnice! Kot povsod! Pa vendar niso povsod tako, kot so tu v Zagrebu »na kanalu«. Celo novo mesto je zrastle po vojni, kjer je gotovo 10.000 ljudi, a cerkve nobene! Dobrih ljudi pa vendarle veliko! Vidijo, da rabijo cerkev, a denarja ni. Pa so iznajdljivi »kanalci«. Tudi oni bi radi šmarnice. Cerkve ni, pa so si postavili križ, in tam okrog, kjer naj bo nekoč stala cerkev, se zbirajo vsak večer in slavijo Kraljico majnika, Kraljico brezdomcev. — In točo smo imeli. Tako se je vsula na binkoštno nedeljo malo po sedmi uri zvečer, da je bilo kar vse belo. Po okoliških vinogradih je napravila veliko škodo. Tudi iz Zagorja in od drugod nosijo malo vesele vesti. Suše je pa za enkrat konec, ker je bilo zadnje dni prav lepega dežja. Vendar pa ne povsod. Čim dalje proti Beogradu, tem bolj je suho in po nekod bo žetev radi suše prav slaba.

Iz zagrebske torbe. Naše cerkveno življenje polagano stopa v pravi red. Pričeli smo začasnó z jutranjo sv. mašo pri Sv. Mariji. Kar polna je bila cerkev in lepo so nam zapele včasih pevke dekliske Marijine družbe, včasih Sveti Rok. Pa je pač tako, da smo bili le gostje v cerkvi, kjer je sicer vse hrvaško, pa je bilo zato nekaterim Zagrebčanom malo hudo. Saj niso veliko rekli, pa smo sami videli, da bi jim bilo ljubše, če bi bilo zopet po starem. Sedaj, ko se je uredilo, da moremo imeti tudi jutranjo sv. mašo pri Sv. Roku, se bomo pa kar tja preselili in tam vse naše delo koncentrirali. Res je majhen Sv. Rok, pa nam je ljub, zato bo gotovo tudi jutraj poln kot je ob desetih in kot je bila cerkev Sv. Marije. Nekaterim bo nekaj korakov dalje. No, menda ne bo nikogar, ki bi mu bilo teh korakov žal. Pa malo preje stopiš, domov pa, saj ti je navzdol, malo stečeš. Gori pa bomo sami, kar je tudi nekaj vredno! Torej pri Sv. Roku vsako nedeljo in praznik ob ¼ na 6 in ob 10 sy, maša, ob 5 popoldne pa večernica. Pa tako si ga ogledujemo tega našega Roka, da ga bo treba kar malo popraviti, pa razsvetliti in še kaj. Morda se bo pa le dobil tudi v domovini kak prijatelj, ki bi nam kaj poslal, ker bomo veliko rabili samo ne smemo veliko o tem kričati zato prosimo, da se brez mnoge vpitja oglasijo plemeniti dobrotniki in kaj pošljejo na naslov: Hladnik Janez, Zagreb, Kaptol 3.

Dva zavoda vabita mladino.

Sprejem v knegoškolijsko dijaško semenišče v Mariboru. V dijaško semenišče se sprejemajo zdravi, нравno nepokvarjeni in dobro vzgojeni dečki, zakonski sinovi vzglednih katoliških starišev, ki so doma v lavantinski škofiji in so dovršili z dobrim uspehom osnovno šolo ali kak gimnazijski razred in ki imajo namen po dokončanih gimnazijskih študijah stopiti v mariborsko bogoslovje. Prošnje za sprejem se morajo najpozneje do dne 31. julija poslati po domačem župnem uradu na knegoškolijski ordinarijat v Mariboru. Priložiti je treba: krstni list, šolsko spričevalo, premoženjski izkaz, zdravniško spričevalo. Razven tega se morajo vsi prošnjiki zadnji teden meseca julija, ako tega že prej niso storili, osebno predstaviti ravnateljstvu. Glede sprejemnega izpita za gimnazijo pa velja sledeče: Za vpisovanje v I. razred klasične gimnazije v Mariboru se morajo vložiti s 5 Din kolekovane prošnje na ravnateljstvo v času

Katar v nožnici

»... Bissulin me pri daljnih več kot 1000 živin ni prevaril.« — Živinozdravnik D. Dmch. deržati. Wochenschr. 19. Jahrg. Nr. 11.

»... Čez 300 krav z Bissulin zdravljenih skoraj z enakim uspehom.« — Živinozdravnik Dr. S. Berliner Tierärztl. Wochenschr. 24. Jahrg. Nr. 16.

Preprečeno uporabljen, 4 obvezila za eno živino, najmanjši tovarniški zavitek, 25 obvezil. Vprašajte živinozdravnika. Trajno držijo, brez duha, nerazdražljivo.

Bissulin se pošlje le na odredbo živinozdravnika. Brošuro s sliko brezplačno po

H. Trommsdorff Chem. Fabrik Aachen. Zastopnik: »Lykos« Mr. K. Vouk, Zagreb, Jurjevska ul. 8.

od 20. do 23. junija. Sprejemni izpiti bodo dne 25. junija od 8. ure naprej. Prošnji za sprejem je treba priložiti krstni list in šolski izkaz. Dečki, ki bodo delali sprejemni izpit in nameravajo prositi za sprejem v dijaško semenišče, se naj kar po opravljenem izpitu predstavijo semeniščnemu ravnateljstvu. — Ravnateljstvo knegoškolijskega dijaškega semenišča v Mariboru, Koroševa ulica 12, nasproti klasične gimnazije.

Salezijanski zavod v Veržuju. Tudi letos se sprejemajo mladeniči od 14. do 25. leta, ki čutijo poklic za sodelovanje pri vzgoji mladine ali pri misijonskem delu v salezijanski družbi, kjer se pripravljajo, da postanejo duhovniki. Zavod je nalašč zato urejen, da omogoči zakasnelim poklicem temeljito in primerno šolanje. Vsak mladenič, ki hoče biti sprejet, mora: 1. Imeti čist namen in trdno voljo, svoje življenje le Bogu posvetiti v salezijanski družbi. 2. Biti iz poštene rodbine, zakonski sin in imeti blag, odkrit značaj. 3. Imeti s prav dobrim uspehom dovršeno ljudsko šolo. 4. Biti krepek in zdrav, brez zunanjih hib v govorjenju ali nastopu. 5. Kdor je bil odslavljen iz kaknega zavoda, ali je bil že član kaknega reda, ne more biti sprejet. Opomba: Za prvi razred tega tečaja se sprejemajo le tisti mladeniči, ki še niso prestopili 19. leta. 6. Kdor ne bi pokazal potrebnih zmožnosti, ali bi drugače ne dal trdnega zagotovila na uspeh, se odpusti iz zavoda tudi med šolskim letom. Opomba: Oskrba stane povprečno letno 2500 Din. Knjige, obleka, popravila še posebej. Kdor varčuje, more priti do cilja z okroglo 10.000 Din. Sprejema se plačevanje tudi v živilih, ali v blagu, dovoljujejo se določeni obroki, ne more se pa dovoliti popust na določeni oskrbovalnici. 7. Za nabavo novih pa tudi starih šolskih knjig, ki jih naj oskrbi zavod, naj se pri vstopu položi primerna kavcija. 8. Ob prihodu naj vsak prinese s seboj: 1 nedeljsko in 1 delavno obleko ter zimski plašč, ako nima gorke zimske obleke. Poleg tega še 2 para čevljev, 4 srajce, 2 majci, 3 letne in 3 zimske spodnje hlače, 6 parov nogavic, 10 robcev, 6 brisač, 6 prtičev (serviet), 4 rjuhe, 2 prevleki za zglavje, letno in zimsko odejo, slamnjak ali madrac. 9. Pismene prošnje se naj naslovi na: Vodstvo Salezijanskega zavoda »Marijanišček« v Veržuju, pošta Križevci pri Ljutomeru, Dravska banovina. Lahko se pa zglaš tudi osebno v tem zavodu. Prošilec dobi posebno izjavo, ki jo izpolnjeno vrne zavodu. Ako dobi odgovor, da je sprejet, naj pošlje vodstvu še: krstni list, zadnje šolsko izpričevalo, zdravniško izpričevalo, нравstveno izpričevalo g. župnika in izjavo starišev ali dobrotnikov, da so voljni plačevati, kot je dogovorjeno. Sledil bode odgovor, kdaj naj gojenec pride. Določila se

bo na to številka, ki jo bo treba vštiti v poročilo. Opomba: Ob vstopu je plačati še 25 Din vstopnine, ki velja za ves čas šolanja. Poleg že omenjenih zakasnelih poklicev sprejema zavod tudi dečke od 11. leta dalje, ki so izvršili pet razredov osnovne šole s prav dobrim uspehom. Ti polagajo izpite koncem vsakega leta na državnih gimnazijah, vse po dogovoru s starši ali z onimi, ki skrbijo za nje. Preskrba se plačuje naprej in je določena v pogovoru s starši, oziroma z njihovimi namestniki in ne more biti nikdar pod svoto 275 D mesečno. Ob vstopu plačajo ti vstopnine 50 Din za ves čas študija. Vsi drugi pogoji, ki so navedeni zgoraj pri zakasnelih poklicih štev. 1—9 brez opomb, veljajo tudi za ta dečke.

Točno 1.000 cerkv. pesmi

se nahaja v Vencu sv. pesmi.

V Vencu se nahajajo pesmi za vse različne prilike, za sv. mašo, za popoldansko službo božjo, za advent, božič, veliko noč, za praznike raznih svetnikov, za posebne prilike, kot pri poroki, pri pogrebu, pri misijonih, novomašnikom, za birmo, za nove orglje, za razne cerkvene bratovščine itd.

Pesmi se lahko uporabljajo tudi za citate v cerkvenih govorih, za deklamacije pri raznih prireditvah. Prepevaj Gospodu vsa zemlja — pravi sv. pismo. Kakor smo sv. pismo dali narodu po lastnih cenah, tako dajemo tudi to lepo knjigo, ki je enaka po obsegu — ima 532 strani — po enakih cenah: broširan izvod 6 Din, v polplatno vezan 8 Din, v celo platno 15 Din, poštnina posebej.

Organisti, ker ste junaki, poiščite na te pesmi melodije, pa boste imeli za vsako priliko primerno pesem!

Venec sv. pesmi se naroča pri:

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Poslednje vesti.

Novice.

Iz Drave so potegnili pri Marenbergu truplo 27letnega delavca Maksa Garmuša. Sodno raztelesenje je ugotovilo, da je bil Garmuš pred padcem v vodo ranjen na glavi s kamnom. Aretirani progovni čuvaj priznava, da je šel Garmuš dne 21. maja iz Trbojnja proti Dravogradu po prog. Čuvaj je Garmuša naglal s tira, ta je bežal ter padel v Dravo, ki teče tik pod železnico.

Uboj. V Rogoznici pri Ptujju so se sprli ter stekli nekateri vaščani. Smrtna žrtve pretepa je postal delavec Jožef Brmež.

Obsodba znanih dveh pretkancev. Veliko zla je svojčas povzročila po Mariboru in okolici takozvana »Eksportna družba«, ki se je pečala na goljufiv način s posmrtninami. Te družbo je vodila v Mariboru trojica: Franc Kenda, Ignacij Kristofič in Žnidarič. Po razkrinkanju v Mariboru se je preselila deteljica v Zagreb, kjer je osnovala družbo »Edinost«, ki je ogoljufala Hrvate za težke svote. Goljufe so vtaknili pod ključ. Žnidarič je umrl v zaporu, Kenda in Kristofič sta bila v Zagrebu dne 2. junija obsojena: Kenda na 4, Kristofič na 3 leta robije. Sodišče je ugotovilo, da je bilo pri »Edinosti« 1500 oškodovanih.

★